

Til § 24 a

Den foreslåede § 24 a indebærer, at ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal betale afgift af den tilladte indvindingsmængde, medmindre der er tale om et anlæg med en tilladelse på højst 6000 m³, idet anlægget i så fald er omfattet af fritagelsen i den foreslåede § 24 c.

Vandforsyningslovens § 52 c, stk. 6, har følgende ordlyd: »For indvindinger af grundvand omfattet af § 20, dog undtaget indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, fastsættes gebyret på baggrund af den beregnede gennemsnitlige indvinding.«

Det betyder, at også indehavere af indvindingsrettigheder, hvor der efter overgangsbestemmelserne i lovens § 86 ikke er meddelt en tilladelse efter § 20 efter de gældende regler skal betale gebyr.

Vandforsyningslovens § 86 blev indsat ved en ændring af loven, der trådte i kraft 1. april 1980. Bestemmelsen fastsætter, at rettigheder til vandindvinding i henhold til tidligere lovgivning for - så vidt de ikke er yderligere begrænset - kun gælder for et tidsrum af 30 år. Dvs. sådanne ældre indvindingsrettigheder vil kunne gælde frem til 1. april 2010.

Det foreslåede stk. 2 opretholder afgiftspligten for anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86. Reglerne for fastsættelse af afgiftens størrelse præciseres, idet »den beregnede gennemsnitlige indvindingsmængde« i den gældende bestemmelse i den foreslåede bestemmelse afløses af »den årlige gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004 - 2008«.

Til § 24 b

Efter vandforsyningslovens § 52 c fastsættes gebyret for tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhverv samt til industriformål forholdsvis i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Gebyret fastsættes i forhold til virksomhedens samlede tilladte indvindingsmængde. Loven definerer ikke nærmere, hvad der skal forstås ved en virksomhed, herunder hvor nær en sammenhæng der skal være mellem forskellige enheder, for at tilladelser kan lægges sammen og udløse fritagelse for de mængder, der overstiger 25.000 m³.

Efter lovforslaget skal alle indvindere, der ikke er almene vandforsyningsanlæg, alene betale afgift af en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde i tilknytning til indvindingsanlæg med samme ejer overstiger 25.000 m³, betales der efter det foreslåede stk. 2 alene afgift af en tredjedel af 25.000 m³.

Kun indvindingsanlæg og tilladelser, der vedrører samme CVR-nummer vil kunne udløse ret til fritagelse efter bestemmelserne i den foreslåede § 24 b, stk. 2. CVR-nummeret er virksomhedens identifikationsnummer. Et CVR-nummer er knyttet til én juridisk person, som kan have flere enheder (med flere tilladelser) under sig. En virksomhed m.v. med flere vandindvindingsanlæg vil derved opnå fritagelse på den tilladelsesmængde, der overstiger 25.000 m³, såfremt tilladelserne er knyttet til samme CVR-nummer.

Hvis en virksomhed ikke har et CVR-nummer, anvendes ejerens CPR-nummer.

Udsendelsen af regninger til virksomheder med flere indvindingsanlæg og flere tilladelser vil blive administreret efter virksomhedens CVR-nummer på baggrund af et udtræk i den centrale Jupiter-database. Det henvises til bemærkningerne til de foreslåede §§ 24 d og 24 e.

Til § 24 c

Der foreslås en bagatelgrænse for betaling af afgift på højst 6000 m³. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 4.2.2.

Til § 24 d

Efter vandforsyningslovens § 70 kan miljøministeren bestemme, at kommunalbestyrelsen skal føre register over de indvindingstilladelser, som er meddelt inden for kommunen af en landvæsenret, et amtsråd eller kommunalbestyrelsen, hvilket er sket i bekendtgørelse nr. 1451 af 11. december 2007 om vandindvinding og vandforsyning (§ 32). Kommunerne er endvidere i henhold til dataansvarsaftalen mellem Miljøministeriet, kommunerne og regionerne forpligtet til at indberette oplysninger om de meddelte tilladelser i den fælles offentlige database for grund- og drikkevand samt boringer, Jupiter-databasen.

Efter lovforslaget skal told- og skatteforvaltningen opkræve afgiften på basis af oplysninger i Jupiter-databasen. Da kommunernes oplysninger om bl.a. størrelsen af de enkelte vandindvindingstilladelser vil være afgørende for, at told- og skatteforvaltningen kan sende korrekte regninger ud til vandindvinderne, foreslås det, at lovfæste kommunernes indberetningsforpligtelse og at fastsætte en tidsfrist for kommunernes indberetning af indvindingsmængder m.v.

Ansvar for datas kvalitet, dokumentation og ajourføring bæres af de datagenerende myndigheder i henhold til dataansvarsaftalen.

Efter det foreslåede nr. 1 skal kommunalbestyrelsen indberette oplysninger om vandindvindingsanlæg med tilknyttede tilladelser, der var meddelt efter § 20 den 1. januar det pågældende år, og den årlige tilladte